

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim

Intru în carte, fiilor de la iesle. Amin, amin, amin. Mă fac la voi cuvânt de aducere-aminte, cuvânt cu slavă, căci slava Mea a cuprins cetatea Ierusalimului acum două mii de ani, după ce Eu, Domnul, l-am înviat cu cuvântul pe Lazăr, fratele Martei și al Mariei. Învierea lui avea să ajute pe ucenicii Mei să creadă apoi în învierea Mea, căci omul trebuie ajutat de Dumnezeu să creadă. Și trecuse ziua învierii lui Lazăr, iar a doua zi, pentru că venise ceasul să Mă preaslăvesc ca un Dumnezeu ce eram, iarăși am lucrat la întărirea credinței ucenicilor Mei și le-am spus să meargă să-Mi aducă măgărușul pe care trebuia să Mă așez, căci era scris în prooroci să se bucure Ierusalimul de Împăratul Care vine călare pe asină, pe mânz de asină, drept și biruitor și smerit pe mânzul asinei de sub jug, căci am zis proorocilor: *«Ziceți Sionului: Mântuitorul tău vine cu plata, și răsplătirile Lui merg înaintea Lui»*.

Așa strigau mulțimile care mergeau înaintea Mea când am intrat în Ierusalim pe mânzul asinei: *«Osana, Fiul lui David! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!»*, iar cetatea s-a cutremurat toată, și zicea: *«Cine este Acesta?»*, și mulțimile răspundeau: *«Este Iisus, proorocul din Nazaretul Galileii»*. Am intrat în cetate și am intrat în templu și am răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei, și am zis: *«Casa Mea casă de rugăciune se va chema. Nu faceți din ea peșteră de tâlhari»*. O, venise ceasul să Mă preaslăvesc, iar Duhul Tatălui Meu a suflat cu putere peste fiii Ierusalimului, și aceștia au strigat: *«Binecuvântat este Împăratul Care vine întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!»*.

Venise ceasul să Mă aplec sub cruce și s-o ridic pe umeri. Venise ceasul să dau prețul pentru viața omului, să dau morții viața Mea și să Mă duc în locuința morților după om și să-l răscumpăr cu viața Mea. Și iată, n-au trecut multe zile și iarăși strigau mulțimile din Ierusalim înaintea Mea și în urma Mea; strigau zicând judecătorului: *«Ia-L, ia-L! Răstignește-L!»*. Toate florile și toate cuvintele de *«Osana!»* s-au schimbat, în aceleași mâini și guri, în spini și în hule și în strigări pentru moartea Mea pe cruce. Venise ceasul să Mă preaslăvesc prin moarte, să Mă mărturisesc pe Mine Însumi Mântuitorul Care vine, precum era scris în cărțile profeților cei din vreme trimiși. Venise vremea să înțeleagă ucenicii Mei că Eu voi muri și voi învia și voi fi cu ei apoi până la sfârșitul timpului, lucrând puterea Tatălui Meu prin ei, spre mărturia venirii Mele de la Tatăl pentru răscumpărarea făpturii care suspinând așteaptă pe Domnul.

O, fiilor, fiți mereu calzi la credință și la inimă, că vin la voi cu mare dor, și grăiesc vouă despre Mine și despre toate lucrările Mele cu care am trudit peste om ca să-l fac să calce pe urmele Mele, ca să-l fac casă Mie și ogor Mie, și roadă Mie să-l fac pe om. De aceea vin și azi și Mă preaslăvesc peste pământ cu cuvântul, căci Scripturile venirii Mele de la Tatăl țin până la capătul timpului. Scripturile venirii Mele înseamnă toată lucrarea Mea pentru om, pentru viața omului, și Eu iată, încă și încă lucrez preaslăvindu-Mă între oameni și cutremurând pământul cu lucrarea venirii Mele. Omul însă doarme adânc pentru Mine și e treaz numai pentru el, numai pentru cele ce nu sunt, dar Eu vin pe pământ, și cu voi Mă ajut ca să Mă preaslăvesc cu lucrarea și cu venirea Mea, așa cum M-am ajutat cu măgărușul pe care am intrat șezând pe el în cetatea Ierusalimului acum două mii de ani când venise vremea să Mă las spre pătimire și spre moarte pe cruce. Voi sunteți măgărușul Domnului, măgărușul pe care se așează sarcină, și merge din loc în loc cuvânt peste pământ. Voi sunteți unealta Mea cu care Eu călătoresc de la margini la margini cu cuvântul Meu cel de peste voi. Voi sunteți cei așteptați, căci scris este: *«Toți și toate așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu»*.

Puțini sunt cei ce-Mi strigă «*Osana!*» înaintea cuvântului Meu care merge, iar cei mai mulți dorm față de venirea Mea, ca și cei care strigau: «*Ia-L, ia-L! Răstignește-L!*». Eu însă sunt Cel înviat dintre morți și vestesc învierea morților prin învierea Mea și strig la tot omul de pe pământ să se gătească pentru înviere, că vine învierea, vine, fiindcă vin Eu, iar semnul venirii Mele este învierea morților. Amin. Ei vor întâmpina întâi venirea Mea, și apoi cei vii. Ei sunt cei ce plâng așteptându-Mă, iar cei vii nici nu Mă așteaptă, căci își văd de ale lor, nu de venirea Mea. Eu însă intru peste tot cu strigarea, cu vestea venirii Mele, și zic: iată, Mirele vine, drept și biruitor și smerit, și răsplătirile Lui merg înaintea Lui! Fericit este cel ce iese întru întâmpinarea Mea, cel ce stă gata pentru venirea Mea. Fericit cel cu dragostea vie, căci peste tot dragostea s-a stins de tot, și puțini fericiți sunt pe pământ, puțini sunt cei ce Mă așteaptă să vin. Iată, mulți sunt cei ce se așteaptă să vin, căci vrând-nevrând ei știu că vin și că fi-va în curând să vin, dar puțini sunt cei ce Mă și așteaptă. Cei ce se așteaptă să vin se iau după cele scrise în Scripturi despre venirea Mea, iar cei ce Mă așteaptă să vin sunt ce își pregătesc hăinuța cea pentru Mine, haina iubirii de Dumnezeu, hăinuța veacului ce va să fie. Amin, amin, amin.

Eu strig în lung și în lat, ca să audă tot omul că strig și că vin. Eu nu vin fără să Mă vestesc mai întâi. Îndemn la veghe pe tot omul care crede în venirea Mea. Îl îndemn să se gătească pentru ziua Mea dacă vrea să-i fie ziua Mea sărbătoare și nu suspin. Îl îndemn să trudească pentru ziua Mea și să Mi-o pregătească să vin. Așa îl îndemn Eu pe om, dar iată, fiecare e cu ziua lui: Eu cu ziua Mea, ca să Mi-o pregătesc cu cei puțini care Mă așteaptă, iar omul cu ziua lui, ca să și-o lungească și ca să și-o îngreueze peste el. Eu trudesesc să-i dau omului ziua Mea, iar el trudește să Mi-o dea pe a lui și să-Mi taie calea și să Mi-o înfunde, ca să fie omul ziua lui, și să nu-i fiu Eu omului ziua. Și iată, ziua Mea răsare și luminează peste tot și se face cărare în calea omului și intră în casa omului și îl caută pe om și îl strigă de peste tot și se bagă după om în adânc, ca să-l ajute pe om și să-l facă fiu al zilei. Și ziua Mea strigă după om, și omul stă ascuns de ea, și se pitește omul de ea și zice că n-o vede, și zice că ea nu este, și că este ziua lui și azi, și mâine, și poimâine, și una după alta.

Strigarea Mea după om se face ziua venirii Mele, ziua care iese în calea omului ca să-l scoată pe om din noapte. A venit vremea să Mă preaslăvesc peste pământ și pe pământ, și peste om și în om cu ziua venirii Mele, și strig în lung și în lat, și se uită sfinții și îngerii la Mine cum strig. Cuvânt de slavă Mă fac peste pământ și îi spun omului să iasă din moarte, precum i-am spus lui Lazăr să iasă afară din mormânt, și Lazăr M-a auzit și a ieșit și a stat înaintea Mea. Atunci cei ce se numeau mari în cetatea Ierusalimului s-au adunat numaidecât să Mă omoare ca nu cumva să cadă ei de peste oameni, căci învierea lui Lazăr a zguduit tot Ierusalimul și pe cei ce stăteau mari peste el.

Iată, fiilor care Îmi ascultați cuvântul, Lazăr era mort în mormânt și M-a auzit și a înviat și a stat înaintea Mea, dar toți cei vii care Mă vedeau și Mă auzeau n-au voit să Mă audă, n-au voit să știe cine sunt Eu și de unde sunt și că sunt Mântuitorul Care vine. Dar voi, fiți fiii venirii Mele și așezați-vă la trudit pentru ziua Mea. Așezați-vă ziua Mea și fiți ziua venirii Mele, fiți lumină din lumina Mea peste pământ și dați ziua Mea oamenilor de pretutindeni, ca apoi să Mă arăt drept și biruitor. Nu vă uitați la cărturarii și la fariseii și la învățătorii care vor să tac și Eu și voi, căci tot așa Mi-au zis și Mie aceștia. Când Eu Mă pregăteam biruitor să intru în cetate călare pe mânzul asinei, ucenicii Mei bucurându-se laudau pe Dumnezeu pentru slava cu care Mă slăveam peste mulțimi, și ziceau: «*Binecuvântat este Împăratul Care vine întru numele Domnului!*», iar fariseii Mă îndemneau să-i mustru, ca să nu iasă că Mă înalț pe Mine Însumi. Dar Eu le-am răspuns lor: «*Dacă ei vor tăcea, pietrele vor striga*», și apoi am plâns pentru cetatea aceea care n-a cunoscut ziua Mea și cele spre pacea ei. Așa și azi plâng, și iată cât plâng. Plâng pentru tot pământul, plâng și strig omul de pe pământ, și plâng pentru cei ce s-au făcut învățători în numele Meu peste oameni, căci aceia s-au făcut prea mari și nu cunosc vremea cercetării cea de la Mine.

O, dacă ar fi cunoscut ei cele ce sunt spre pacea lor! Dar n-au cunoscut, și de aceea s-au ascuns de ochii lor.

O, fiilor care-Mi auziți cuvântul, iată, și acum se va întâmpla ca și atunci cu cei ce nu M-au cunoscut. Nu voi lăsa piatră pe piatră, căci cele ce sunt spre pacea lor nu le-au primit, nu le-au cunoscut, și de aceea s-au ascuns de ochii lor, căci scris este: «*Ochi au și nu văd, urechi au și nu aud, minte au și nu pricep cu ea*». Iar voi așezați-vă înaintea Mea măgăruș pentru sarcină, pentru Domnul, fiilor, pentru Mine, ca să stau Eu peste voi și să intru în casa omului și să-l muștru și să dau afară din casa Mea pe cel ce vinde și cumpără cu numele Meu sufletele celor apăsați și robiți de cei ce-i stăpânesc pe ei. Iată ziua Mea, ziua izbăvirii pentru cei ce Mă așteaptă cu ea. Dați-vă Mie ramuri și flori și fiți Mie cunună pentru venirea Mea, fiilor. Amin, amin, amin.

Acum din nou trimit prin voi cuvânt de mângâiere pentru păstorul Daniel, și zic acestea: binecuvântată să fie pacea inimii tale, căci pace vin să-ți dau, fiule Daniel. Sunt Eu și Verginica, și sunt să te îmbrac frumos și să nu te temi, căci și Eu și Verginica am trecut prin tristeți, și tu, fiule, ai trecut. Dar nu sunt tristeți, ci sunt hăinuță, tată, hăinuță țesută din fir de aur, căci aurul e de preț. Să nu fii tristuț. Nu trebuie. Mâna Mea este peste tine și te împodobește cu roadele răbdării. Lasă, tată, nu te supăra de un pic de suferință, că nu e suferință aceasta. E săptămâna patimilor, fiule, iar tu în amintirea patimilor Mele Îmi aduci laude prin duhul răbdării tale.

Verginica te mângâie și pe tine și pe tovarășa ta de viață, căci vreau să știi despre cununa răbdării sfinte pe care Eu v-o împart la amândoi la fel. Un picuț, și îți vindec rana, căci Eu ți-am spus că-ți voi lua un timp picioarele, spre încercarea credinței tale și a iubirii tale pentru Mine. Ai stat neumblând cu amândouă picioarele. Eu voi ierta multe păcate cu această suferință a răbdării tale, și apoi voi sta de vorbă cu tine, Daniele, și îți voi desluși Eu, Domnul, prin fiii Mei de la iesle cum a fost această iubire a Mea pentru tine. Acum împlinește-ți trecerea pe acolo pe unde ai fost cu mulți ani în urmă trimis de Mine ca să te am în slujba Mea. Te trimisesem acolo ca să te iau apoi în slujba Mea, și te-am luat. Fii binecuvântat în toate ale Mele din tine, în toate ale tale întru Mine, și iarăși vei fi bine, și iarăși vei fi cu pace. Și nu uita: cununa răbdării este răbdarea, răbdarea cea plină de pace, Daniele, copil ocrotit de Dumnezeu.

Și iarăși, fiilor de la iesle, vă dau cuvânt de mângâiere. Vă dau să dați celor ce iubesc casa Mea și pe voi. Vă dau să dați celor ce Mă ajută pe Mine și pe voi, căci lucrul vostru e cu greu mereu, mereu. Luați de la Mine și dați lor. Dați-le coronițe pentru lucrul lor cel pentru casa Mea. Râvna lor pentru casa Mea, care sunteți voi, a încălzit râvna voastră cea ostenită, dar casa aceasta și grădina aceasta care este taina Sfintei Sfintelor Domnului trebuie să fie atât cât pot răsări din ea toate cele de la Mine în jurul ei. Rădăcina este cea care dă ramuri, iar de aceasta trebuie să aveți grijă mai mult decât orice, fiilor din grădină.

Voi, cei care v-ați ostenit cu lucrul cel pentru grădina Mea cu fii, vă dau coronițe, fiilor, iar voi purtați-le dacă vi le dau, căci coronițele pe care vi le dau sunt făcute din darurile cerești ale bucuriilor sfinte, ale iubirii de Dumnezeu, ale răbdării sfinte, ale dăruirii sfinte, ale umilinței sfinte, ale sfințeniei și ale ascultării, fiilor. Ascultarea de legile iubirii cerești dintre frați este cea mai frumoasă ascultare dintre toate felurile de ascultare. Aceasta este chiar dragostea care poate totul în cei neputincioși, dar ale căror inimi sunt inimi mari. Aceasta este dragostea cea care poate totul pentru ca să pot Eu să stau între voi mereu, fiilor, și cu aceasta vă plătesc Eu pentru râvna și truda pe care o puneți pentru casa Mea, pentru lucrul cel pentru grădina Mea din zilele acestea.

Acum pregătiți-vă inimioarele, că voiesc să Mă uit în ele. Deschideți, fiilor, ca să intru Eu cu calea Mea spre voi, și nu fiți greoi la deschis ușa, căci voi nu aveți de ce să vă pitiți. Vă voi învăța cum este taina aceasta, taina ușii deschise, taina Mea cu omul, statul Meu cu omul în toată clipa, fiilor. Vă voi învăța pe viu prin fiii grădinii Mele. Fiilor, fiilor, omul cel sfânt trebuie să fie mereu văzut cu cele dinăuntru ale lui. Un astfel de om înțelege taina aceasta, taina ușii deschise

pentru Dumnezeu și pentru om, taina libertății întru Hristos, statul Meu cu omul cel sfânt, iubirea Mea cea dintre fii, dintre cei de un sânge cu Mine.

Curând, curând vin cuvânt nou, cuvânt cu înviere, și voi fi cu voi cuvânt și vă voi desluși tot mai pătrunsă taina aceasta: taina ușii deschise, taina fiilor lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

10/23-04-2000